

Zodra leerlingen een viool kunnen vasthouden en passie hebben, zijn ze welkom in de klas van Anneke Wittop Koning.

FOTO STUDIO KASTERMANS

Leerlingen in de klas van Anneke Wittop Koning krijgen op een speciale manier les Piepjonge violisten leren tovernooten spelen

DOOR THIJS ZILVERBERG

HILVERSUM - Zodra de leerlingen een viool kunnen vasthouden en passie hebben, zijn ze welkom in de klas van Anneke Wittop Koning. „Hoe jonger ze zijn, des te meer je het gevoel voor muziek echt ziet ontstaan.” Met haar 'Tovernoot' is er voor het eerst een lesboek speciaal aangepast aan de wensen van violisten vanaf vier jaar.

Negen moeders installeren hun kleintjes voor de repetitie van kinderorkest Violistini in centrum voor kunst en cultuur Globe. Wittop Koning stemt de snaren, de strijktokken worden nog snel even geharst en de

piepjonge muzikanten nemen hun plaats in. De leerlingen stralen met hun viooltjes, vaak niet veel groter dan een broodplankje. Onder hen zijn twee jongetjes, en twee Annemijnen.

Kinderen met muzikale interesse kunnen niet vroeg genoeg beginnen, vindt Wittop Koning. „Hoe jonger je begint, hoe sneller je een repertoire opbouwt. Ze staan overal voor open, kunnen bijna grenzeloos kennis opnemen. Het is zonde om dat te laten liggen.” Ze werkt vanaf het begin meteen aan het geluid, vertelt ze. „Als je vanaf les één de goede streek aanleert kan een viool meteen mooi klinken.”

De methode 'Tovernoot' behandelt alle gangbare viooltechnieken, ook de lastige. „Je kunt ermee wachten, maar je kunt de kinderen ook gewoon laten proberen en vooral ervaren. Dan valt de motoriek vanzelf op zijn plaats. Zo komen ze er al snel achter dat de linkerhand ook kan bewegen.”

Technische begrippen worden extra verduidelijkt door de illustraties. „We koppelen een beeld aan de term. Een tel rust, bijvoorbeeld, wordt een weggeblazen noot. Die in de tekst nog eens terugkomt ook. In het begin kunnen ze dan nog uitblazen waar de stilte hoort te vallen. Als je dat uitblazen dan

weglaat, houd je de tel rust over.”

Volgens Wittop Koning verscheen zeventien jaar geleden voor het laatst een notenboek voor zulke jonge kinderen. „Maar dat was dan ook puur de bladmuziek, heel saai. Zoiets als dit bestond helemaal nog niet, met vrolijke plaatjes en korte liedjes speciaal voor jonge kinderen. Je moet natuurlijk wel proberen om de aandacht van het kind te trekken.”

Het orkest Violistini is ook al zo'n mooi voorbeeld van jong geleerd, oud gedaan. „Samenspelen is breder dan alleen je eigen nootjes spelen. Je doet er ook sociale vaardigheden mee

op, iets wat met computers en internet tegenwoordig een stuk minder vanzelfsprekend is. Ik hoor ook vaak dat leerlingen op school zonder problemen een presentatie geven. Met het zelfvertrouwen dat ze bij onze optredens hebben opgedaan.”

Maar het optreden van de huidige groep is nog maanden weg. Eerst nog wat oefenen. Wittop Koning neemt zelf de melodie voor haar rekening, de kinderen begeleiden haar. Ze strijken A, A, E, E. En dan de fluitende tovernoot zelf, de flageolet.

Niet alle viooltjes klinken al even zuiver, maar plezier hebben de kinderen wel.